در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حِـوارٌ گفتگویی (خریدن سیم کارت تلفن همراه)

(شِراءُ شَريحَةِ[1] الْهاتِفِ الْجَوّالِ)

الـزّائِرَةُ زائر	مُوَظَّفُ الِاتِّصالاتِ[2] کارمند مخابرات
رَجاءً، أَعطِني شَريحَةَ الْجَوّالِ. لطفاً بدهید به من سیم کارت تلفن.	تَفَضَّلي، و هَل تُريدينَ بِطاقَةَ الشَّحنِ[3]؟ بفرمایید، و آیا می‌خواهی کارت شارژ؟
نَعَم؛ مِن فَضلِكَ أَعطِني بِطاقَةً بِمَبلَغِ خَمسَةٍ وَ عِشرينَ ريالاً. بله، لطفاً بدهید به من کارتی به مبلغ بیست و پنج ریال.	تَستَطيعينَ أَنْ تَشحَني رَصيدَ[4] جَوّالِك عَبرَ الْإِنترنت. می‌توانی که شارژ تلفنت را از طریق اینترنت.
تَشتَري الزّائِرَةُ شَريحَةَ الْجَوّالِ وَ بِطاقَةَ الشَّحنِ وَ تَضَعُ الشَّريحَةَ في جَوّالِها وَ تُريدُ أَن تَتَّصِلَ وَلَكِن لا يَعمَلُ الشَحنُ، فَتَذهَبُ عِندَ مُوَظَّفِ الِاتِّصالاتِ وَ تَقولُ لَهُ: می‌خرد زائر سیم کارت تلفن همراه و کارت شارژ و می‌رود نزد کارمند مخابرات و می‌گوید به او: ولی کار نمی‌کند شارژ، پس	
عَفواً، في بِطاقَةِ الشَّحنِ إشكالٌ. ببخشید، در کارت شارژ مشکلی است.	أَعطيني الْبِطاقَةَ مِنْ فَضلِك. بده به من کارت را لطفاً. سامحيني[5]؛ أَنتِ عَلَى الْحَقِّ[6]. أُبَدِّلُ[7] لَكِ الْبِطاقَةَ. مرا ببخش تو حق داری. عوض می‌کنم برای تو کارت را.

١ــ **شَريحَة:** سیم‌کارت ٢ــ **اِتِّصالات:** مخابرات ٣ــ **شَحْن:** شارژ کردن ٤ــ **رَصيد:** شارژ ٥ــ **سامِحيني:** مرا ببخش

٦ــ **أنتِ عَلَى الْحَقِّ:** حق با توست ٧ــ **أُبَدِّلُ:** عوض می‌کنم